

Advent - Primer diumenge

[Jr 33,14-16](#)

[1 Te 3,12-4,2](#)

[Lc 21,25-36](#)

"A LA TERRA LA GENT VIURÀ AMB L'AI AL COR, ESVERADA..." 1. **A la terra de Jesús** (a Betlem on neix Jesús, a Jerusalem on mor) avui sí que la gent està vivint amb l'ai al cor, la gent està esverada, i nosaltres ho veiem per TV i diem amb el cor encongit (o acostumat?) "això no pot ser!", i demà torna a ser..., tot i haver firmat l'enèsim tractat de pau! 2. **A la meua terra** cada dia hi ha més gent que ha de recórrer als bancs d'aliments, a Caritas, als Serveis Socials. El "sistema" obliga a retallades i cal obeir els "popes" de l'economia, perquè sinó serà pitjor. I, mentrestant, com a exemple: una amiga meua que té pedres al ronyó, vinga a anar d'urgències i estar internada dos dies, ara i dintre d'unes setmanes, perquè la seva operació està en la llista d'espera. No sé pas qui en té la culpa, però el que és veritat és que ella no ha creat el caos que l'obliga a suportar mesos els còlics nefrítics... en espera (espera = "advent") del torn d'operació... 3. **Davant la Catedral:** l'entranyable Fira de Sta. Llúcia: nens, pares, figuretes, molsa i verd... i el "caganer" de torn. A la TV els anuncis nadalencs habituals: cava, torrons, perfums, iPhones de darrera hora,... joguines, reis Però **dintre la Catedral i dintre qualsevol església**, la litúrgia es torna impertinent. Sembla que els "indignats" hagin pres la trona i el púlpit. Però resulta que no, que és justament Jesús qui parla! I utilitza un llenguatge ben colpidor: anuncis apocalíptics, daltabaix còsmic. "Jesús, que et passa ara, a tu tan mansoi i humil de cor? Les teves paraules són titulars aferrissats de premsa...! Què dius ara!?" - Hi haurà senyals prodigiosos en el sol, la lluna i les estrelles. - A la terra, les nacions viuran amb angoixa, alarmades pel bramul de la mar i per les onades embravides. - La gent defallirà de por i d'ansietat pel que succeirà arreu de la terra, perquè fins i tot els estels trontollaran. I com a conclusió d'aquest retruny de trons, Senyor, ens deixes descol·locats! ¿Com és que encara tens la "gosadia" de continuar dient?: 3. **"No tremoleu de por... sinó, canteu victòria!"**. Ens Advé (advent) el Fill de l'Home... alceu el cap ben alt, molt aviat sereu alliberats. Ep! però no un Advent ingenu; l'alliberament *no advé de manera ingènua*. - no ve un nen Jesús de sucre, sinó un Fill de l'Home que fa caure els "superstars d'aquest món", ("derroca els poderosos del soli i exalça els humils", dit en el llenguatge casolà de la noieta Santa Maria, quan visita a la cosina vella Elisabet); - no ve en l'excés de menjar i beure d'algunes de les nostres taules. Ben a l'inrevés: ve en una establia en una menjadora d'animals que fa pudor, no en els perfums dels nostres anuncis nadalencs - no va als palaus, com suposaven els Mags: ve en les coves d'immigrants sense papers, magrebins... dels nostres ravalers; va als refugis dels desnonats a causa de "curioses" enginyeries i operacions bancàries que els no experts no entenem. 4. **Han de caure molts ídols, molts "superstars"**. Moltes "estrelles" del nostre món. El "Sol" d'aquest món s'enfosquirà, les estrelles cauran (i ves per on, mentrestant nosaltres encenem lluminàries al nostres carrers...!). Estem massa enlluernats pels temples al déu dòlar o euro, amb els seus cultes de l'abundància que propicia el Nadal Oficial, ofenent la crisi i la precarietat. 5. **Pregunta: què esperem que advingui en aquests "Advent"?** a) Sí que esperem i somniem un Nadal cordial i familiar, reunir o retrobar la família (tant de bo...!). Sí que esperem un bon sopar o dinar de Nadal i St. Esteve (amb alguna "retallada significativa!"). Sí que esperem l'afecte que hi ha darrera els regals que faré i que rebré. b) Però també esperem un "món nou" (mira que som ingenus, dirà més d'un...!), avui que ja són pocs que hi somnien (o que hi poden somniar després de tanta precarietat que han d'encaixar). El cristià encara té la gosadia de "guardar" un espurna d'esperança: creu en un "Advent", creu que advé quelcom del tot nou i revolucionari. I perquè hi creu, es posa a treballar-hi amb petits signes d'advent. Cadascú se sap els seus: - compartint amb els pobres del tercer i quart món. Ja ningú sembla recordar el 0,7%. ¿Donarem al menys el 0,7% de les despeses que generarem aquest Nadal? - o ens farà vergonya la minúcia del 0,7 i la pujarem a un 5 ó 10%... al cap i a la fi encara seran les molletes que ens cauen de la taula. - "visitant" (com Santa Maria de la Visitació) alguna persona que sabem que necessita la visita de la nostra estimació. - ... c) També esperem una mica de pau al cor, sentir-nos a prop de l'Infant, en la pregària, sentir el seu caliu. I per això fer una mica més de pregària. Posar silencis enmig de l'aldarull de les festes, perquè Jesús es troba en el silenci d'una nit (santa i plàcida): - "mentre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit tocava la meitat de la seva carrera, la teua paraula Totpoderosa, Senyor, vingué del cel, deixant els trons reials" (cant entrada dia 6 després Nadal) 6. **Avui, a l'inici del l'Advent, des del púlpit Jesús, que sembla un "indignat" ens desperta:** a) "Estigueu alerta: que l'excés de menjar o l'embriaguesa o les preocupacions de la vida no afeixuguin el vostre cor". b) "Vetlleu, doncs, i pregueu en tot moment perquè us pugueu mantenir drets davant el Fill de l'Home".

ETIQUETES

FRUSTRACIÓ DESPERANÇA ALLIBERAMENT ESPERANÇA